

Ecaterina Bargan

să nu vorbim

după ce arunc cîtiva pumni de apă peste față
văd lumea în culori
ca într-un joc unde
am trecut la un nivel superior

ascult o melodie frumoasă în franceză
nu o înțeleg dar știu că e splendidă

nu mai vreau nimic
port totul cu mine
tot ce e al meu
în palme și în spate port
sunt o norocoasă de cînd m-am născut
dar le împrumut cîte puțin și amicilor
e firească schimbarea aceasta
cînd te simți un învingător

opi

sunetele aduc mireasmă de taina
perdeaua se mișcă în valuri după melodie
întunericul mă face să mă simt în siguranță
suntem niște ciudați
inima bate în ritmul notelor muzicale

alizeele vin înspre mine
frigul crește din pielea mea
vreau să vopsesc copilăria
să o ornamentez cu flori
nu funerar
marea se strânge într-un boț de sare
mă privești cu aceeași grație

Ecaterina Bargan

de dragoste

să aducem pământ din pădure
să creștem dragostea înaltă
mai înaltă decît teiul ce a atins al șaselea etaj cu florile
iar cu mireasma și pe al nouălea
să o creștem deschisă
așa cum e cerul alb deasupra apelor întunecate de
stînci
apele nistrului pe-nserate
stîncile marcate de istorie
niciodată nu m-aș fi gîndit că în serile de iunie
pe cînd romanița și macul își întind pe cîmpii
suprafețele albe suprafețele roșii
apa e de o culoare mai închisă decît cerul
iar cerul e mai întunecat decît teritoriile împînzite cu
romaniță
adică cele albe
o dragoste vreau așa cum este cerul în vară
sau oarecum altfel

iubirea dă buzna

arunc eșarfe albe pe cer
deschid fereastra
iubirea dă buzna în odaie
în toate patru camere ale inimii
de parcă m-aș afla într-o navă
căreia dumnezeu i-a dat un șut

mă acoperă valuri de căldură
așa cum m-ar acoperi un om drag
cu o plapumă
înainte de somn

precum din vibrația lirei
lumina stă la pîndă să fugă
sub degete rătăcite
în petale de dragoste